

مکمل

لقول

صفر

لزرو

اداره جوينده علميه نوروز (کلمه) از
خله سنگي گذر و خانها
کليمو را اداره باشد كل نظام الاسلام
امين اداره و دير شان قاهر زاده
کاظم خان طبیب کرماني
حمل بجوع و توزيع اداره است

در هر قله مطلب اچمه هداس ميل علبه از بجهشیا فواید گاهون شیخ هنر ع مطلب اعلم من فیض بجه
ملکه که متابه اداره ملکه بکذپت هر قله جما طبع بیشتر ماهی چنان مرطع و توپیع بیشتر اسلام نکه مهاب
آن معلو بیشتر اداره از شناسارش از اداره قیمت شما صفت طالب بنشو در کارهای بعلمه از خواهد

فهرست مدل رجات

علم و ادب ..... مکتب بخارا ..... حفظ الصحی .....
جوانی بر المعلوم ..... حفظ سینه مینه جبل کاشن .....
طرز پیمان سبب نهی ..... حرکت فمین .....
طبقات الأرض ..... مخصوصاً حضرت لساپا .....
ابات جمیت ..... جدول

علم و ادب

همیم العلم على حقائق الأمور وبأشر واروح اليقین و
اسلافنا ما انشورة المزفون واسواها استوش
من الجاهلون وصحبو الدنيا بابدان او احتمالعفن

دانند و این گرفند با پنجه که ازان مسوحه و منفر
میباشد جاهلان و آن علم و ادب است و آن طبقه
یادشیا نمودند بدلیله که در حمای آن بدینها معلو

و مشغول است بحال ما على و با لائر و این طایف خلفاء
 خداوندند در زمین او فخوانده مرد مانند بسوی
 در و بعد اظهار شوق ملا فات آنان نمودند و دشنه
 آه کشیدند و دست خود را از دست کپل جدا فرمود
 و فرمود منصرف شو برجا کم میباشد
 از این خبر و اخبار و دیگر مستفاد میشود که افلسیم
 از سهم علم و ادب و ادبی درجه از درجات و کمترین
 از مراتب آن که اسم علم و ادب بر آن نمایند و متواتر
 باشد و باعث سعادت و شرافت و موجب کمال و خود
 مثال صاحب آنشود و در ذمرة علماء و ادباء و عقلا
 و ادبی الاباب محسوب گرد آنقدر پیش که صاحبان
 بواسطه آن بتوانند حقوق باطل را از یکدیگر تجزدند
 حس و قبح شیاء را بثنا سد و بفضای آن عمل نهاد
 و در اداره این نمودن آنها جا هل و متحیر بایان بخ و مقلد
 غیرش بناشد مکغرب که حقیقت و احتمال از ابدیل
 و برهان فهیمه و دانش بناشد پس از حصول و تقبل
 این مرتبه بکسر ای ایش ترجیح و افضلیت تقدیم و مرتبه
 شرافت تعقول و معلوم است و هر کس اینه تسبیه زاده ای
 بخلاف عنوان پی از سیار حضرت عاجلا و موجو
 نهایه له (تقبیه زاده)

صلف و بخارا

بعد از عنوان پی از سیار حضرت عاجلا و موجو

عَرَاءً لِوَجْلِ الْحَدْوَشِ شَاعُهَا لِلشَّرِّعِ عَنْ طَلَوْعِهَا لِتَرْثِيفِ
غَصَّ عَلَى مَعْصَمِ نَأْوِ دَفْوَمَةٍ فَتَرَ مَلْؤِ تَحْلِيلِ مُطْبَقِنِ
نَوْزُدَكَمِ فَيُضَيِّشُ كُلَّ مَقْصُودَدَ اَذْشَاهِ شَرِيعَ مِنْهُ بِجَبَودَ
اَذْبَهُ وَنَكَاهَ كَمَ اَغْصَانَشَ حَلَوْهُ زَارَ اَلْشَبَدُ وَدَهَدَ
حَرَقَلَدَ اَخْنَارَ اَسَلَدَ اَنْكَمَ اَسَابِدَكَمَ اِنْجَفَهُ صَفَادَ وَ
حَدِيقَهُ دَفَادَ اَنْكَارَنَدَهُ اَنْدَوْجَهُ عَلَمَ وَغَبَرَهُ وَجَارَادَ
فَلُوبَهُ مَوْطَنَانِ مَحْمَرَهُ دَوْشَخَنَشَخَنَهُ دَوْكَوْهَرَگَانَ بَهَهَ
نَفَنَبَهُ اَنْكَدَ دَكَالَاتَ صَورَعَهُ فَصَائِلَ مَعْنَوَهُ دَوْافَعَ
بَكَانَهُبَاهَا شَنَلَهُخَشَ جَنَابَهُ ..... نَاظِمُ اَلْاسْلَامِ اَسَدَ
كَهُ دَوْعَمَ اَدِيَانِ صَاحِبَهُ خَبَرَهُ وَافَهُ كَهُ مَفَادِدَ اَدَارَى
الْفَضَائِلَ اَصْبَحَتْ سَهَاهَا مَسْتَقِفَنِ النَّاسِ مِنْ اَسْمَاهَا
دَكَجَنَابَ ..... مَيْرَنَا كَانِطَمَ خَانَهُ دَكَنَهُ دَوْعَلَمَ اَبِدَانَ
طَبِيجُهُ مَسْخَادَهُ وَشَافِ اَسَتَ

هونکنه اللہنا و حکیم کلام نکن فضیلہن و هن شیر
و اخچ اش جریله را کچن ان نو بیند کان عالم و تبیث
شدہ با اعلان فتبہ و حکم صاحب مسیا نو مدد برداشتند
آنچ بده نمایا از حسنه اید ناشد

جوبيه الحسان تخرّج منها سجوداً إذا مال لخطتها البراء

و درود و شنای نجیع بر مجده محمود والاطهار و اصحاب
کبار شمله مقصود سلامتی وجود نبیود بوده و خواهد
بود بعد آنکه اندروز نبود و ز ساعت فروردین کنیاعظم
روشنان فلک جهانداری اعلم حضر اقدس هابش شهریار
خلد الله ملک در فخشیدن برج دنیا و نیکو قرین فنازد
عالیم (بعنی ایران) زینت پیش تحقیق و ناج کیان گشته
هم در فره آذافقاً ادبیات آنملکت سناد کان ناصری و
کوکب علمیه در دلارای مظرفی با نور اینستیخال لتو
و متفاوت الکیش از پر تو اشعه عدل آن شاهنشاه دل
آکاه ار فانحاله المذاعنابان که هر کدامی رشک خود
و حشره های اندر چندی قبل بود که ستاره ثوریا با عنوان
(ماکعله من مسنده صدر آن تو شد) و فلمسه که بدین
کمی زندان (زا) حسب الاجانه بند کان و فریزان طباغات
جد بابه پدرا و گسوده و افق کمال را بهله نهاده محبیه
فین رکون بتوسط جناب آقامیرزا زین العابدین کما شه
کپا ای امید بزیار و تخته نهر نهاده و فرکحون همچو جناب
افروز صبح صاق اسلامیت و اکثر است اساس انسانی است
از طلوع خود نویضیانه بیاندازه مداده شرمند و هیچ
باب کشم

(السبادون) و(الذهب) دادای رهمان قوی البند بیخه میندا
جنگی بوده است و بعضی از نزدیم اشخاص را بهلوان غینا
که از زندگانی کاه باشیانه نهایندستگون غامض نخواست
مؤثر در سلام موئسلانی جوان و بنات نهیباشد
او لاما و فضاها نیکردد آنها جنم ذیرفع نندگ مینکد
ثائیا الجسام نیکه مجاود با جلد زدن کرد تا آنها می‌نگو
که بواسطه آنها هاضم داخله را می‌دان شود (باقیرزاده)
بعضی از جنگی بر اعلی از نمره (۲۱)
کامن از اسکه های عبارت شرح چنین جنابه بر اعلو
قانع باشد لکن محسن تصریح نکوئی شارح نذکره را هم
در اینجا باید اسکه منفرد مایل گرفت و فرضنا آن لذاهین
نماید و هم اف سنه شمشیر کان ایام هم اعنة المیم ثلثاً و
خمسه سهی و دو بی او عند العزیزی ثلثاً و دو بی او سهی
وربعاً و عند الشرف ثلثاً و سهی و سهی و رباعی
عدایم اللئذ التمیز مکونه ای بقیه اما مقدار امینا
من این قمان و لوفرض اینها تپیا البدده فی اربعه ایام بایه
الملیم و کان الیوم الرابع عنده الجمعه کان ذلك الیوم
عند اول المیم و عند الثالثة السبیث و نیز فاضل بجز

ایمید و اینکه از سخی اینجی میزد و ساپر جواہد و خدا
منادیان مدغایت اسلام و ناصحان ملت ایران امتحن
خیل الانام اند عاقر سبیوب کب جمل معلم و کوکب علم پیغمبر
و معلم و مکر و محقق الحق والتبیه المطلوب و آل الاجماد حضرت
محمد به عجله مازنده ای الشهیر یکی از المعرفه بنبر من بن جعفر
(نوروف)

امیندواریم ببعاد نه معارف خواهان و اغانی داشت
پژوهان کم پیوند در مقام ترقی و شهوت صاحب اینجا
می‌باشد اینجا زدست فربات آنان برآید و خلقت
و اداره معرفت آن خود را بدارند عاقر سبیوب مقصود نهاد
آنها و از بر این یقینی که فتنه ای از نوروز فرموده اند هم تکمیم
خطاط الصحراء که شاخ خان لکڑا زیر
از زفخار و گرد ایوسای آن عصیان مفهوم مینکد که
میل کل آنها بر آن بوده اسکه قوای خیان عناکویم
بهش از قوار و خلا و عقلان از آنها باشد بنا علیهم دناده
وضع نموده که بواسطه اجرای آنها قوای لجسم و بد
مردم افزوده کرد و مصلحت بد فوی تراز مفتر شوهد
ما بین اعمال مثلا ول اینها و زرشاق لبین بدلیل بود چن

طَرْزُ الْجَاهِنِ سَلِيْمَانِ

طرز طبیعت آن در لذت تابعیاد و چیل است در دل بیان چو دی پی
از سایر ظرور فکر تری لذت بدتر می شود قبل از پیشون پوشش
آفرینا باید قراشید و بنا بر اینکه پونکه قوت شد ربوش آفت
و بنیاد پیش از دیگر چسبانند بلکه با بدیچار قطعه چوبی و
یا چوبی به کوته قابلیکدا نمذ و بعد سپاهها از آنها ستد
آینه پیش رفته و پیکر سپاهها را پوشانند همینکه آنها جوش
آمد قدری نمک بر پر زندگی از پیش جوش اند که آب سرد نمذ
بر پر نمکم آینه از جوش یا زفاره دکر سپاهها انهم مثلا شی
نشود و بعد آینه بین خاله ای کوده سپاهها را دند بک
کرده و رو آتش بکندا زندایی که بجهود سپاهها سراسر یعنی کوده
بنخواشند و آگونخواهند فوراً اصره کنند پارچه برد و دلک
میکشند چند ساعت کوئی هماند سپاهه فینیکه همچنانکه
میله هستند باید هم پیش باشد بجهشان بکه سپاه خام چو از اینجا
غیره بنه کنند بلکه زناید آن باعث اسما لحیه و اینکه عذر
جاه اسپه باید آب برش منزه شسته خشک کرده آزد
نموده بمرور بجهوان میند هستند (بقریه داری)
حرکت کن این از نمک (۱۹)

عبد العلیٰ برجندی ذا بیعت ارشح چنینی خانی
منوط اسکه حاصل آن همین مذکور در شرح ذکر است
و چنین فاضل مجتی عبد الجلیم راد راین مقام خانی
مفصول اسکه ذکر ش خارج از فظیفه ماسن البهجه
بر العلوم ملاعظ خواهند فرمود و نہ مردم شنخ
بهاء اعلی الله مقامه در او اپل تشریح الاعلام اشاد
میرزا میرزا بن کسر و فقا و شد و آنها که میفرماید و نیز
علی کوفیت اسحاق کون یوم معاشر خدیساً و جعفر مسینا
عن شیخ و دکتر سفر هشتاد روزه (روز دوزن)
که جای جلا المأیة کا امیرالملک مدیر و وزنامه و تدبیث این
ترجمه فرموده و بطبع رسماً مینه و هم در کتاب صراحت العصا
از نازل عالمات مرحوم حسینقلی خیر زادکو داستجان
میکنند این ثقافت را که در منزه بعد خواهد آمد
انشاء الله تعالیٰ ۱ (بصیره ارد)
حفظ میمی خدکاشتن
سینه ادر گود امک رطوبت داشته باشد و لیده فرع
یا لیده فرع و نیم عقد اسنه باشد میرینه و خال خش
آنها پنجت و بیست و سه داد موقم خود بپردازد میکنند

۲۰
نفیں مدد
شده باشد
بشرط آنچہ
نہ ہان خوا
و دیگر سوک
بلند کر کر
پس باید اند
رائے ایضا
صیغہ
چنانکہ حکم
در افرینها
مد نہ متع
کردہ بالائ
از بینات
کفا یشتہ
متعلق برا
بمحابا ناش
طوفانیها
از آنها بآ

سیوا غلط اپنے و متور گردانید آن را
دو تصریح این آید بعض مفسرین کو مندرجہ خارجی فیسبع کردند:
اہل لغت متفق اند برایند که حامی عین او سع آمد است
اما در آنہ شمس کو سند طبعی یعنی پر ایند و بھوا کو ن
مرغان آمدہ است طو احر کر کسان پرندہ را کو سند
در بیچ البلاعہ در خطبہ صد و بکم که در بیان صفت فی
است پفر ماید و عذر حکانہ با رای ایثار من جلید
بعنی و تعلیل فرمود حکمانی نفیں را بکوهها ای ز
سنکه ای سخت در مرغه ای سایو خبر انجماج ناکه

چریخ بود بر رکن ارض ذکر نمود ہم

و اگر در اجنا اچیر عیا یہ کو خواہیم نمود خلاصہ کو نہ
اول از دلایل و ضعیہ در فیرو آنسکه اگو سنک در چالعی
اندازہ از مشرق چاه پا یہن آید متعلمه بن یہن دلیل که
ز میں واحد سفر دن لکن ابراد از نیاد و از قمیا اور دند
که بواسطہ علم تکمیل علم نمیتوانست و فی ابراد ناپن
مثل امینکشند اگر زمین متور بود سنک که ما از بالائی
برج میاند لجه نمیباشد بخط میشمیم پا یہن نیا بد و
ظرف نفر ای اخخط عمود افلاچ که در ایند حرکت سنک

دو آبہ در قرآن است که مشترک است بین قائلین بحر کو
قا ملین نیکون یعنی هم قائلین بحر کت بان آید است کلا اکنند
و هم قائلین نیکونا قول آمیزه ارسوده الناذغا است
که میفرماید و الا اذن بعلذ لله در جهان آید بکرد رسوئی
شمس آہ (۶) والارض و ماتجہها قائلین نیکون گویند
دھام عین گسترد و طبعی هم یعنی معنی است لکن قائلین بحر کت
گویند لا آنکه گسترد نمناف با حرکت نیست ثابت انکه
دھام عین حرکت ادن و غلط اسید است در صفحہ الارض
گوید مذھا چو بیشتر که بر آن طفل فا بکرد اند بغلط
پر اچوب گذرا سند شود بزمیں و عفان گرد و نکند
بر چیزی مگانکه برد اچیز را و بزر کو بدل دھام عین اند هم
آمدہ دھینا الابل و اند م شرکن و اد ریان العرب است
الدھا خشی بذبح بیها الصیغہ فیم علی وجہ الارض عبار
ثاح العرب ای
قمع علی وجہ الارض و المطر اللاحی الذی یلحو الحصع عن
وجہ الارض عبارت غاموس هم موافق ای ای ای ای ای
و عین آن ای
الصیغہ پر معدا آید ای ای

خلوط کردند و امنیت را که فشرندهان داشتند بسیار کردند
و موجب بیان خواسته شد که از اصل وجود نداشته
خلاصه بین اندیشهای مذهبیان فلا به عقیده جانوزد و
داد که همان طوفان حضرت پوچ علیه السلام باشد چنان
که قیمت آن در نام کتب مذهبیه قدر نباشد بلکه این
معلومات کافی بر صحبت پیغمبر و تخریج حال شرمندین قبل از خروج
پوچ نسبت به این کتب نبیش مذکور نمایم ولی محتمل است که این افع
جالی کرده ارض خصوص دشمن جیا ل که در برداشته باشند
در همان عهد هرگز از بطل زمین پر و نکشیده و از طرف
دیگر در همین موضع که اینا نرسکه و رفیع کشند در غدم
پل بر دست بیعنی بوده که پل دشمن جباری هر چیزی با بطریک
کیلومتر از مرزی بگذرد راهنمای متد بوده و امریز فقط قفل
و دروس آنها برپون مانده و چرا پر بیش از پیغمبر را تشکیل
داده اند و در فوایل این جزایر عموم دریا را با مداره نیاد
یا افرادی که اسباب عتویا یا نتوانسته باشند آن رساله از
(بعضی از)
اینها معلوم می شود که جباری هر فوجیه فدریت یعنی بوده اند
فدریت ایمه السلام ایمه السلام ایمه السلام
حضرت سلطنت ایمه السلام (۲۱) (۲۱) (۲۱)
از خواسته بودند که از ترقیات ایمه السلام بعد از آنکه

نهین مدری از مرگ بکشید و از حاذات در باشید
شدہ باشد حال کوئی اپنے ویسٹ لک سنک باید مدری
بکشید اخطار عمود افتد چه فمین با هوا عجیب و رشن میکرد
نہ ان خال خالی هوا می خبط کرہ هم جزء لایفل کرہ است
و دیگر کنہ شیر پلاؤست دیگران کچون قوس گوش آمد کا
بلند کر سنتند از آنجامیانند اینم پیش از قوس نمین اسک
پیمانه اند که هم بکشید خط عمود بفشد (بسته دارد)
طیعاً امر حسن کار افساد اخلاق ایضاً حسن ام
چنانکه صادر کیا گئی و عربستان در آسپا و محل
درا فریاد دند ب محض های بخار و سینه بود که مدت
مذکور قبل از آغاز از نفر تو این عالم تغییر مکان خال
کرده بالآخر قدمیان از کار اس طرف زمین از آب این شنبه بود
از بیانات و دیاجن پوشیده گشته و میاه چون بانداز
کفا یش برد حاصل کرد بود هذام معمور شدن از جهوانا
متعلق بر این بسته تبعیق آنها بکم عضویت این نسبت
بجهوان اشحال به کامل و فنا خص بود و علامت جویه کر این
طوفان های شدیده و باد های هر رخالیه را نیزه بخصر
از آنها باشند با خضم نرخ لاس بجز شبه مسحوق و ممزوج و

و معززه و اهل سنت فرقہ صوفیہ نوودہ بعد اذ اھناف
بوجود صاحب عالماں ہم متفق علیہ مانند ظہور و مختصر
صاحب الفتن ع ندیم و درا خادب اهل بیت فارغ تکت
ک ظہور و احضرت انجلمیعاد است قال اللہ تعالیٰ اذ اللہ
یخلف المیعاد و غلام یخین طیور و مختصر بعلم الغنوی سعید
علم الشاعر مفسر دیانت ظہور است و اس بیان طبع را بوجو
ام اعطی طبع بسیار دارم و مقدمہ بود امر نگایت نادی اذ است
کثیر خدمت آحضرت رسیدہ انعام کا عائز نا اصر احضرت
انکار جسم انبیاء او لیا اش علی الائچہ ثانیہ و کارن نور
ثانیہ غیبت سیامیل دار ہم کہ چشم ما فیظہ و روشن نو داد

نامہ		جما اللہ اور شامہ		وقاتیں		اے جمیں	
فراستہ	فرانس	نہیں	نہیں	نہیں	نہیں	نہیں	نہیں
اویں سنبلہ	معہ	نہیں	نہیں	نہیں	نہیں	نہیں	نہیں
جہاد الآخری	۳۵	غیر	نہیں	نہیں	نہیں	نہیں	نہیں
حکیم	۲۶	ریجی	نہیں	نہیں	نہیں	نہیں	نہیں
حکیم	۲۷	نہیں	نہیں	نہیں	نہیں	نہیں	نہیں
حکیم	۲۸	نہیں	نہیں	نہیں	نہیں	نہیں	نہیں
حکیم	۲۹	نہیں	نہیں	نہیں	نہیں	نہیں	نہیں

بعضی جملہ پوشیدہ باشد پیش از آنکہ دشمن باشد
(۱۶) حلال بود تا خیار کرد اینحضرت آپ خواهد

از غمہ که لشکر کرد تا جملہ بگیرند

(۱۷) حلال بود ن زوره و صال و آنابن اسنک کسو نو ده
دارد و اقطاع اندک و محروم خورد دروز بعد روزه گردید

ایزو ده بغير احضر ترا حرام است

(۱۸) حلال بود ن گرفن نان و آب از دست کو سنا کاند
تشکان چه بغير احضر ترا حرام است

(۱۹) حلال بود ن مخصوص ساخن زمینها جست چون دین
انعام و مالهای احضر چم بغير او ذرا حرام است

(۲۰) حلال بود ن غمہ بر احضر و برا مانا و چه بغير
دیگر دا حلال بوده بلکہ آنها اجمع کردہ و بآن منہو ختم

(۲۱) جاہز بود ن سچله کو دن بزرگ میں و تمہر کو دن بجا
چه بغير ان سابو و سجدہ کو دن بغير خال و عباد کو دن

بعبر او ذر و مخصوص جاہز بوده (بغیر تر نہ آئی)

اشراف حجت از نمرہ (۱۹)

ملحق سخن اینکار یعنی خاکسار بانفع بسیار کدو کتب بر امیر
و تجویز و یہود و فصارخ و فلاسفہ و کهن و مبنی و شیخ